

Norsk Lovtidende.

Utgit efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 30

Utgit 26 juli.

1910

Foranstaltninger i anledning av kolera,

20 juli.

utfærdiget av Justisdepartementet i henhold til den ved kongelig resolution av 19 juli 1910 givne bemyndigelse, jfr. lov om foranstaltninger mot indførsel av smitsomme sygdomme av 17 juni 1909 § 21 og reglement av 17 november 1909 §§ 75—82.

1. Personer, som ankommer til Norge fra landomraade, som ifølge kundgjørelse er smittet av asiatisk kolera, skal, forsaavidt de ikke forlot det smittede landomraade mindst 5 dage før epidemiens utbrud, efter ankomsten til sit første bestemmelsessted her i landet anmelde sig skriftlig eller mundtlig til helseraadets ordfører eller tilsynsmand og opgi navn, stilling, hjemsted, bestemmelsessted, adresse og reiseplan samt datum for avreise fra nævnte landomraade.

De er forpligtet til daglig at fremstille sig til eftersyn i 5 dage, regnet fra den dag, de forlot det smittede landomraade. Den helseraadets ordfører eller tilsynsmand, hos hvem de først fremstiller sig til eftersyn, har 1) at forelægge enhver av dem til underskrift en forpligtelse til at fremstille sig til eftersyn, 2) at utfærdige for og overlevere enhver av dem et legitimationskort, 3) at underrette helseraadets ordfører paa det eller de steder, vedkommende person har opgit som opholds- eller bestemmelsessted.

2. Har nogen, som er forpligtet til at fremstille sig til eftersyn, ikke ved ankomsten kunnet opgi sin adresse, eller ændrer han adresse eller reiseplan, skal han uopholdelig gi underretning derom til helseraadets ordfører eller tilsynsmand paa det sted, han opholder sig, hvorefter der i tilfælde straks sendes underretning til helseraadets ordfører paa det eller de steder, vedkommende person har opgit som opholds- eller bestemmelsessted.

20 juli. 3. Personer, som er underkastet eftersyn, har at fremstille sig til tid og sted, som av helseraadets ordfører eller tilsynsmand bestemmes. Fremstiller vedkommende sig ikke til undersøkelse, har ordføreren eller tilsynsmanden at la ham opsoke, i fornødent fald ved politiets hjælp.

Helseraadets ordfører eller tilsynsmand kan fritta for den ovenomhandlede fremstilling til eftersyn, naar han paa anden maate kan forvisse sig om, at der ikke foreligger grund til mistanke om, at vedkommende viser tegn til sygdom.

Om enhver undersøkelse gjøres der paategning paa vedkommendes legitimationskort, som ved eftersynstidens utløp indsendes til medicinaldirektøren. Den av vedkommende underskrevne forpligtelse til at fremstille sig til eftersyn opbevares av helseraadets ordfører eller tilsynsmand indtil 3 maaneder fra den dag, det blev underskrevet.

4. Enhver, som mottar reisende i losji, skal være forpligtet til umiddelbart efter ankomst av reisende fra utenriksk smittet omraade derom at indgi anmeldelse til helseraadets ordfører eller tilsynsmand. Anmeldelsen skal være datert og skal indeholde oplysning om de reisendes stilling eller beskæftigelse, hjemsted, ophold paa smittet sted (med angivelse av baade stedet og tiden for sidste ophold paa saadant sted), ankomstdagen og avreisedagen samt næste bestemmelsessted.

Disse forskrifter træder straks i kraft.

Overtrædelse av de ovenanførte forskrifter blir, forsaavidt ikke strengere straf for tilfældet kommer til anvendelse, at straffe efter almindelig borgerlig straffelov § 357 med bøter eller fængsel indtil 3 maaneder.

25 juli.

Nr. 1.

LOV

om forandringer i lov om høiere almenskoler av

27 juli 1896.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 13 juli 1910 saalydende:

I.

Efternævnte paragraffer i lov om høiere almenskoler av 27 juli 1896 skal herefter lyde saaledes:

§ 6. I gymnasiet skal der undervises i følgende fag:
Religion, norsk, tysk, engelsk, fransk, historie, geografi,

naturvidenskap, matematik, legemsøvelser og sang; desuten for 25 juli.
reallinjens vedkommende i tegning. Nr. 1.

Med overstyrets samtykke skal der ogsaa være adgang til at opta haandgjerning i fagkredsen.

Sang kan under særegne omstændigheter midlertidig utgaa av fagkredsen.

For det i § 3 nævnte praktiske kursus blir undervisningsplan at utfærdige særskilt for hvert sted.

§ 9. Som maal for undervisningen i de forskjellige fag i gymnasiet fastsættes:

1. I religion: Religionsundervisningens øiemed er at føre elevene ind i en dypere erkjendelse av kristendommen og derunder at inderliggjøre og styrke deres religiøse og sedelige liv. Dette øiemed søkes naadd ved bibellæsning, gjennomgaaelse av hovedavsnit av kirkehistorien og av hovedpunkter i den kristelige tros- og sedelære.

2. I norsk: At elevene har gjennomgaat og kan forklare et utvalg av den paa oldnorsk, landsmaalet og det almindelige bokmaal skrevne literatur, i forbindelse hermed har erhvervet kjendskap til vort sprogs historiske utvikling og kjender litteraturens historie i dens hovedtræk samt paa en med hensyn til indhold og form tilfredsstillende maate skriftlig kan behandle opgaver passende for deres alder og utvikling. Paa den sproglig-historiske linje skal være gjennomgaat et mindst dobbelt saa stort utvalg av den oldnorske literatur som reallinjens.

Ved artium gives to skriftlige opgaver. Disse kan besvares saavel paa landsmaal som paa almindelig bokmaal. De eksaminander, som besvarer begge opgaver i samme sprogform, skal underkaste sig en tillægsprøve bestaaende i en let stil av fortællende eller skildrende indhold i den anden sprogform. Ved de fem første eksamener efter denne ordning kan overstyret tillate en skriftlig gjengivelse av et oplæst stykke anvendt som tillægsprøve.

3. I tysk: At de har gjennomgaat og kan oversætte og forklare et mindre utvalg av den tyske literatur, kan oplæse og oversætte forhen ulæste prosastykker og har øvelse i mundtlig paa tysk at gjengi indholdet av et oplæst stykke av det gjennomgaaede utvalg og besvare dertil knyttede spørsmål samt i at bruke sproget skriftlig.

4. I engelsk: At de har gjennomgaat og kan forklare et utvalg av den engelske literatur (for den sproglig-historiske linje et større utvalg end for reallinjen), kan oplæse og oversætte forhen ulæste prosastykker, har øvelse i mundtlig paa engelsk at gjengi indholdet av et oplæst stykke av det gjennomgaaede utvalg og besvare dertil knyttede

25 juli. spørmaal samt har nogen øvelse i at bruke sproget
Nr. 1. skriftlig.

5. I fransk: At de har gjennomgaat og kan forklare et utvalg av den franske literatur (for den sproglig-historiske linje et større utvalg end for reallinjen) samt kan oplæse og oversætte forhen ulæste lette prosastykker.
6. I historie: Fyldigere kjendskap til de mere fremtrædende partier av oldtidens, fædrelandets, Frankrikes, Tysklands og Englands historie, utførligst for tiden fra den franske revolution. Norges og de viktigste andre lands samfundsordning. For den sproglig-historiske linje kræves desuten et mere indgaaende kjendskap til kulturhistorien i det sidste aarhundrede.
7. I geografi: Kjendskap til Norges naturforhold og dets næringsveier. For reallinjen derhos kjendskap til det væsentligste av den matematiske geografi.
8. I naturkundskap: Kjendskap til de viktigste kemiske love, til dyrs og planters utvikling og liv samt til grundtrækkene av menneskets fysiologi og sundhetslære. For reallinjen desuten nærmere kjendskap til fysikken.
9. I matematik: De i middelskolen ikke behandlede dele av den elementære aritmetik og algebra samt av geometrien. Noget kjendskap til trigonometriske grundbegreper. Øvelse i konstruktion og beregning. For reallinjen desuten: Et mer indgaaende kjendskap til trigonometrien. Elementerne av stereometrien. Analytisk geometri i den utstrækning, hvori den naturlig kan behandles uten kjendskap til høiere matematik. Noget kjendskap til den hele funktions egenskaper. Adgang til at ombytte dele av reallinjens særskilte pensum med noget kjendskap til infinitesimalregningens grundbegreper og anvendelse.
10. I tegning: For reallinjen øvelse i projektionstegning (elementerne av den deskriptive geometri).
11. I legemsøvelser: Som i middelskolen.
12. I sang: Likesaa.

§ 25. Den daglige undervisningstid skal i regelen fordeles paa seks undervisningstimer, hver paa 45 minutter. Av undervisningstimerne kan hver uke seks, i regelen én hver dag, anvendes til legemsøvelser, haandgjerning eller sang. Mellom undervisningstimerne skal gives fritid. Efter forslag av skole-raadet fastsettes de nærmere bestemmelser om den daglige skoletid av forstanderskapet med overstyrets godkjendelse.

§ 26. Skolens ferier skal tilsammen utgjøre 12 à 13 uker foruten 6 dage, som hvert aar samlet eller enkeltvis skal anvendes til eksersis og idræt efter nærmere bestemmelse av Kongen eller den, han dertil bemyndiger. Efter forslag av skoleraadet fordeles den til ferier bestemte tid efter forstander-

skapets nærmere bestemmelse, dog skal sommerferien ikke udgjøre mindre end 6 uker og rektor ha adgang til at anvende indtil 10 dage i løpet av skoleaaret til enkelte fridage. 25 juli. Nr. 1.

§ 71. For de fuldstændige lærerposter fastsætter kommunestyret lønningsvilkaarene i henhold til de av overstyret med Stortingets bifald opstillede regler.

Lærere, hvis løn ikke er lavere end de ved offentlige skoler ansatte overlæreres og adjunktens begyndelsesløn, benævnes paa samme maate som disse. Likesaa benævnes bestyrerne rektorer, hvis deres løn ikke er ringere end begyndelseslønnen for rektorer ved offentlige skoler. Tjenesteaar som adjunkt, overlærer eller rektor regnes like, hvad enten de er tilbragt ved offentlige skoler eller ved kommunale, hvis lærere beskikkes av overstyret.

Adjunker, overlærere og rektorer ved kommunale skoler ansættes fast, adjunker dog, hvis ikke andet begjæres av forstanderskapet (skolestyret), først efter 2 aars konstitution; disse skolars lærere er undergit de samme forpligtelser, som omhandles i nærværende lovs § 33 tredje og fjerde passus for de ved den offentlige høiere almenskole fast utnævnte læreres vedkommende. Paa begjæring av forstanderskapet (skolestyret) kan de kommunale skolers lærere avskediges av overstyret, naar de viser utilbørlig forhold i tjeneste eller liv eller forøvrig er uskikket til at røgte sin gjerning forsvarlig. Begjæring om en lærers avsked er kun gyldig, hvis mindst to tredjedele av forstanderskapets (skolestyrets) medlemmer er enig om at fremsætte den. De øvrige lærere ansættes paa opsigelse.

II.

De nye bestemmelser i § 9 træder i kraft ved undervisningen i 1ste gymnasieklasse i skoleaaret 1911—1912 og anvendes første gang ved artium i 1914.

Forandringene i §§ 25 og 71 træder i kraft straks, dog saaledes, at bestemmelsen om lærernes forpligtelse til at fratræde ved en bestemt aldersgrænse blir at sætte i kraft ved senere særskilt resolution. Forandringen i § 26 træder i kraft fra skoleaaret 1911—1912.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 25 juli 1910.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

25 juli.
Nr. 2.

Lov

om lægers og dyrlægers levering av lægemidler m. v.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 13 juli 1910 saalydende:

§ 1. Læge kan mot betaling levere lægemidler og andre ting, som brukes i sykepleien, naar hans kontor eller bolig ligger saa til, at det for patienten vilde ta for lang tid eller bli for kostbart at hente dem fra nærmeste apotek.

Levering maa i almindelighet bare ske til bruk for personer, som lægen har under behandling.

§ 2. Læge, som vil levere lægemidler m. v., skal snarest mulig sende meddelelse om dette gjennom embedslægen og amtmanden til det departement, hvorunder medicinalvæsenet hører. Hvis lægen flytter til et andet sted, skal han sende ny meddelelse.

Spørsmaal, om betingelserne efter § 1 er tilstede, avgjøres av departementet.

Læge, som efter foranstaaende ikke har adgang til at levere lægemidler, kan av departementet faa tilladelse til det i særlige tilfælde, saasom paa lange reiser og ved faste fremmøter i et landdistrikt.

§ 3. For de leverte lægemidler maa der ikke regnes høiere pris end medicinaltakstens. Kongen kan dog for bestemte lægemidler fastsette et tillæg til medicinaltakstens priser av indtil 25 pct. Kongen bestemmer den godtgjørelse, lægen skal ha for levering av andre ting, som brukes i sykepleien.

§ 4. Lægen skal være pliktig til at ta sin forsyning av lægemidler fra apotek inden riket.

§ 5. Ethvert lægemiddel, som en læge leverer, skal være forsynt med angivelse av indhold og pris samt bruksanvisning, dato, aarstal og underskrift (signatur).

Nærmere bestemmelser om lægers opbevaring, tilberedning og levering av lægemidler og om eftersynet med dette skal gives av Kongen eller den, han bemyndiger til det.

§ 6. Reglerne i denne lov skal ogsaa gjælde dyrlægers levering av lægemidler og andre ting, som brukes i dyresygdomme.

§ 7. Denne lov træder i kraft fra 1 januar 1911.

Fra samme tid ophæves forordning om medicis og apotekere av 4 december 1672 §§ 27 og 28 samt enhver anden bestemmelse, som maatte staa i strid med denne lov.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar 25 juli. og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl. Nr. 2.

Git paa Kristiania Slot den 25 juli 1910.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

Lov

om naturfredning.

25 juli.
Nr. 3.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 14 juli 1910 saalydende:

§ 1. Kongen kan bestemme, at visse naturforekomster eller steder skal være fredet, naar det ansees nødvendig for at beskytte vilde plante- og dyrearter, geologiske eller mineralogiske dannelser, hvis bevarelse vil være av videnskabelig eller historisk betydning. KR. 9/6 1911.

§ 2. De nærmere regler om, hvilke handlinger der inden det fredede omraade eller overfor de fredede forekomster skal være forbudt, gives av Kongen ved hver enkelt fredningsbeslutning.

Kongen eller den, han dertil bemyndiger, bestemmer de undtagelser, som blir at gjøre fra fredningsbestemmelserne for bestemte institutioner eller personer til foretagelse av undersøkelser og arbeider i videnskabelig interesse. KR. 23/11 1910

§ 3. Hvis en fredningsbeslutning alene vedkommer en eller flere bestemte eiendomme eller specielle gjenstande, og de foranstaltninger, som utkræves til fredningens gjennomførelse, medfører ulempe, tap eller skade for eiere, brukere eller naboer, har disse krav paa erstatning av det offentlige, hvilken erstatning i mangel av mindelig overenskomst fastsettes ved skjøn. Saadant skjøn blir paa landet at avholde overensstemmende med reglerne i § 3 i lov om tvungen avstaaelse av grund til gaardsveier m. v. av 27 juli 1896.

§ 4. Hvis en fredet eiendom paa grund av fredningen i væsentlig grad forringes i værdi, kan eieren kræve den indløst av det offentlige efter overenskomst eller i mangel derav efter lovlig skjøn. Spørsmålet om, hvorvidt eiendommens værdi skal ansees væsentlig forringet ved fredningen, avgjøres ved lovlig skjøn.

25 juli. Er eiendommen beslaglagt eller beheftet, skal erstatnings-Nr. 3. beløpet, saafremt ikke alle vedkommendes samtykke til dets utbetaling erhverves, ikke utbetales, forinden det paa lovlig maate er avgjort, av hvem det blir at motta.

Forsaavidt den avstaaede eiendom brukes av en anden, er eieren forpligtet til at godtgjøre denne lovlig rente av beløpet for hans brukstid.

§ 5. Hvor fredningsbeslutningen alene vedkommer en eller flere bestemte eiendomme, blir den at tinglyse samt at kundgjøre ved opslag efter Kongens nærmere bestemmelse og ved bekjendtgjørelse i en eller flere av de lokale aviser.

Kongen eller den, han dertil bemyndiger, træffer bestemmelse om, hvilke foranstaltninger der av det offentlige forøvrig skal iverksættes for at betegne den fredede eiendom eller gjenstand som fredet, saa som indhegning og lignende.

§ 6. Den, som overtræder de i henhold til denne lov givne bestemmelser eller medvirker dertil, straffes med bøter, hvorhos gjenstande, som nogen i strid med disse bestemmelser har tilegnet sig eller forføiet over, eller deres værdi, kan indtages hos den skyldige.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 25 juli 1910.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

LOV

25 juli.
Nr. 4.

indeholdende forandringer i og tillæg til lov om avgift av arv av 8 april 1905.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 14 juli 1910 saalydende:

§ 1. § 1 i lov om avgift av arv av 8 april 1905 skal herefter lyde saaledes:

Av arvemidler bestaaende i fast gods med tilbehør samt av rettigheter over saadant gods blir arveavgift at erlægge:

1. naar godset er beliggende inden rikets grænser;

2. naar arvelateren ved sin død hadde bopæl inden riket, og 25 juli.
der i det fremmede land, hvori godset er beliggende, ikke Nr. 4.
svares arve-avgift av samme.

Av andre arvemidler blir uten hensyn til, hvor midlerne befinner sig, arve-avgift at erlægge, forsaavidt arvelateren ved sin død hadde bopæl inden riket. Er arvelateren norsk statsborger, naar han avgaar ved døden, eller behandles hans efterlatte midler som foreskrevet i lovgivningen om forsvundne og fraværende personer, gjælder om avgiftspligten de samme regler, som naar han ved sin død hadde bopæl inden riket.

Vedkommende regjeringsdepartement kan frafalde krav paa arve-avgift, naar arvelateren ikke er norsk statsborger.

§ 2. Naar arving med hjemmel av aasætesret erholder utlagt fast eiendom, i henhold til aasætestakst, blir den sum, hvorfor eiendommen utlægges ham, ogsaa at lægge til grund ved beregning av arve-avgiften.

Utlægges eiendommen den aasætesberettigede i henhold til overenskomst eller testament, uten at aasætestakst er avholdt, forholdes paa samme maate, dog saaledes, at arve-avgiften ikke maa beregnes av en lavere sum end den, som fremkommer ved at lægge tre fjerdedele av den fulde eiendomspris til grund ved arve-opgjøret. Er der grund til at formode, at den sum, hvorfor eiendommen utlægges, ligger under denne grænse, kan vedkommende skifteforvalter eller oppebørselsbetjent forlange, at den aasætesberettigede arving lar to troværdige mænd ansætte eiendommens fulde værdi efter bedste skjøn.

Undlater arvingen dette, eller godtages ikke den av de to mænd ansatte værdi av skifteforvalteren eller oppebørselsbetjenten, kan vedkommende regjeringsdepartement forlange, at eiendommen værdsættes ved en taksationsforretning. Paa saadan forretning kommer reglerne i lov om avgift av arv av 8 april 1905 § 22 tredje led til anvendelse. Overtakst kan avholdes efter foranledning av enhver av parterne. Angaaende takstomkostningene gjælder reglerne i nævnte lovs § 23.

§ 3. § 30 første led i lov om avgift av arv av 8 april 1905 skal herefter lyde saaledes:

Ethvert dødsfald blir straks av avdødes nærmeste slektninger eller andre vedkommende, som maatte være tilstede, at anmelde i byene for skifteretten, der antegner anmeldelsen i en dertil indrettet protokol, og i landdistrikterne til lensmanden, som har at gjøre indberetning til sorenskriveren om anmeldte dødsfald mindst en gang maanedlig.

§ 4. Denne lov træder i kraft straks.

25 juli. Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar
Nr. 4. og bekrefter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 25 juli 1910.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

25 juli.

Nr. 5.

Lov

indeholdende forandringer i lov om forfatterret og
kunstnerret av 4 juli 1893.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 21 juli
.1910 saalydende:

I.

Efternævnte paragraffer i lov om forfatterret og kunstnerret av 4 juli 1893 skal herefter lyde saaledes:

§ 1. En forfatter har med de av denne lov følgende indskrænkninger udelukkende ret til at offentliggjøre sit skrift: Ved avskrivning, ved mangfoldiggjørelse ad mekanisk eller kemisk vei, herunder ogsaa gjengivelse ved hjælp av mekaniske instrumenter, ved dramatisk — herunder ogsaa mimisk — opførelse og kinematografisk eller lignende fremstilling av saadan opførelse, ved oplæsning eller anden ved sprogets hjælp foretat gjengivelse.

Offentlig oplæsning eller fremsigelse av et utgit verk, der ikke har karakteren av dramatisk opførelse, er dog tillatt, dersom forfatteren ikke paa titelbladet eller foran verket har forbudt saadant.

§ 2. Likeledes har forfatteren udelukkende ret til paa hvilkensomhelst maate at offentliggjøre:

- a. Mundtlige foredrag;
- b. musikalske kompositioner;
- c. matematiske, geografiske, topografiske, naturvidenskabelige, tekniske og lignende tegninger og grafiske eller plastiske avbildninger, der efter sit hovedøiemed ikke er at anse som kunstverker;
- d. kinematografiske eller lignende produktioner, som ved sit arrangement eller forbindelsen av de fremstillede begivenheter danner et væsentlig nyt og selvstændig verk.

§ 4. Ingen oversættelse av et verk maa offentliggjøres uten samtykke av den, hvem forfatterretten tilkommer. 25 juli.
Nr. 5.

§ 5. Den, som oversætter, dramatiserer eller paa anden maate bearbeider et verk eller gjengir det i kinematografisk fremstilling eller ved mekaniske instrumenter, har for sin oversættelse, bearbeidelses eller gjengivelses vedkommende — med forbehold av den oprindelige forfatters rettigheter — samme ret som en forfatter.

§ 7. Ved dramatisk-musikalske verker samt musikverker, til hvilke der hører tekst, kommer reglerne i § 6 til anvendelse, forsaavidt angaar den samlede opførelse, utførelse eller utgivelse av tekst og musik.

Særskilt offentliggjørelse av teksten og musikken kan henholdsvis tekstforfatteren og musikkomponisten paa egen haand iverksette.

Tilsvarende regler gjælder for balletter, pantomimer og andre verker, til hvilke særskilt musik hører.

§ 9. Forfatteren kan overdra retten til offentliggjørelse av sit verk helt eller delvis.

Overdragelse av ret til offentliggjørelse paa en bestemt maate (trykning, dramatisk opførelse o. l.) hjemler ikke erhververen ret til offentliggjørelse paa anden maate eller til at foranstalte eller tillate oversættelser eller bearbeidelser.

Erhververen er uberettiget til uten forfatterens samtykke at offentliggjøre verket i forandret skikkelse.

Hvis ikke andet er vedtat, er forlæggeren uberettiget til at offentliggjøre mer end 1 oplag, der utenfor de i § 3, første stykke, nævnte tilfælde ikke maa overstige 1000 eksemplarer.

Saalænge det overdragne oplag ikke er utsolgt, er forfatteren uberettiget til at foranstalte nyt oplag.

Naar forfatteren eller forlæggeren uberettiget foranstalter nyt oplag, eller naar forlæggeren lar det overdragne oplag avtrykke i et større antal eksemplarer, end han er berettiget til, kommer de i §§ 16, 17 og 19 om ulovlig mangfoldiggjørelse foreskrevne regler til anvendelse.

§ 10. Den, hvem en forfatter har overdrat ret til opførelse av et dramatisk — herunder ogsaa mimisk — eller et dramatisk-musikalsk verk, til kinematografisk fremstilling av et verk eller til offentlig utførelse av et musikverk, er i mangel av anden avtale berettiget til at opføre, fremstille eller utføre verket overalt, og saa ofte han vil, men kan ikke overdra denne ret til andre.

Saadan overdragelse skal, hvor ikke andet er vedtat, ikke være til hinder for, at forfatteren kan overdra lignende ret til andre eller selv la verket opføre, fremstille eller utføre.

25 juli. Endvidere skal det, selv om en udelukkende ret til opførelse, fremstilling eller utførelse er overdrat nogen, staa forfatteren og hans arvinger, men ikke andre, der maatte være indtraadt i hans ret, frit for at overdra disse rettigheter eller selv la verket opføre, fremstille eller utføre, hvis den, hvem den udelukkende ret var overdrat, i 5 paa hinanden følgende aar ikke har gjort bruk av denne.

§ 14. Som krænkelse av forfatterretten ansees ikke:

- a. Optagelse av enkelte av tidligere utgivne verker utdragne stykker i et større hele, som efter sit hovedindhold er et selvstændig verk;
- b. lignende avbenyttelse, naar 10 aar er hengaat efter utløpet av det aar, i hvilket det benyttede verk først utkom, i samlinger, der av forskjellige forfatteres eller komponisters verker er utdrat til kirkelig bruk eller til skolebruk eller lignende elementær undervisning;
- c. avtryk av enkelte tidligere utgivne mindre digte som tekst for musikalske kompositioner eller paa konsertprogrammer samt deres benyttelse som tekst ved offentlig utførelse av musikalske kompositioner, eller naar saadanne gjengives ved hjælp av mekaniske instrumenter;
- d. avtryk av enkelte tidligere utgivne mindre digte og prosastykker som forklarende tekst til kunstneriske illustrationer, naar disse sidste i overveiende grad er bestemmende for verkets betydning, og mindst 2 aar er hengaat efter utløpet av det aar, i hvilket skriftet først utkom;
- e. offentlig utførelse av sanger, dansemusik og enkelte smaa musikalske kompositioner, forsaavidt utførelsen ikke har karakteren av dramatisk opførelse, samt offentlig utførelse av andre musikalske verker, naar enten tilhørerne har adgang dertil uten betaling og utførelsen heller ikke iøvrig sker i erhvervsøiemed, eller indtægten er bestemt til veldædige øiemed og den eller de medvirkende ikke oppebærer noget vederlag for sin virksomhet.

§ 16. Av et i strid med nærværende lov i eller utenfor riket trykt eller avskrevet verk skal alle til offentliggjørelse bestemte eksemplarer, som her i riket forefindes, konfiskeres og tilintetgjøres.

Hvis kun en del av verket er en ulovlig gjengivelse av en andens verk, finder konfiskation og tilintetgjørelse saavidt mulig kun sted for denne dels vedkommende.

Likeledes skal alle plater, former og lignende udelukkende til ulovlig eftergjørelse brukelige materialer konfiskeres og tilintetgjøres eller dog bringes i en saadan form, at misbruk av disse ikke mer kan finde sted.

Dog kan den forurettede — eller hvis flere er krænket, 25 juli.
disse i forening — fordre sig de konfiskerte saker utlevert efter Nr. 5.
vurdering. Denne vurdering, hvorved gjenstandene ikke maa
ansættes til høiere værdi end de til deres forfærdigelse bevis-
lig medgaaede utgifter, kan av den forurettede forlanges fore-
tat, forinden han erklærer, om han fordrer de konfiskerte saker
utlevert.

Tilsvarende regler kommer til anvendelse paa de avskrif-
ter, plater, valser, baand og lignende, som er bestemt til bruk
ved uretmæssig offentlig opførelse av dramatiske eller drama-
tisk-musikalske verker, kinematografisk fremstilling av et verk
eller uretmæssig offentlig utførelse av musikalske komposi-
tioner.

Hvis de i det foregaaende omtalte handlinger er foretat i
begrundet god tro, kan de ulovlig eftergjorte eksemplarer samt
plater, former og lignende ikke fordres utlevert eller tilintet-
gjort, hvis eieren drar omsorg for, at de tages i offentlig for-
varing for ham, indtil forfatterretten ophører.

§ 17. Den, som forsætlig eller uagtsomt i strid med nær-
værende lov mangfoldiggjør et verk eller indfører et verk, som
ikke lovlig kan offentliggjøres her i riket, eller som vidende
forhandler, utdeler eller utleier et i strid med denne lov her i
riket mangfoldiggjort eller indført verk, straffes, forsaavidt han
ikke ved sit forhold maatte ha forskyldt høiere straf, med bøter.

Derhos skal den skyldige erstatte den eller de forurettede
al ved den ulovlige offentliggjørelse foraarsaket skade. Denne
erstatning skal saavidt mulig beregnes efter bokladeprisen for
et saa stort antal eksemplarer av den sidste retmæssige ut-
gave, som det kan oplyses eller med rimelighet kan skjønnes,
at der er avhændet av den ulovlige gjengivelse, eller, hvis
denne fremgangsmaate er uanvendelig, fordi verket ikke tidli-
gere har været utgit, eller av andre grunde, efter saa vidt mu-
lig tilsvarende regler.

Den ulovlige eftergjørelse er fuldbyrdet, naar et eksemplar
av den uberettigede gjengivelse foreligger færdig.

§ 18. Forsætlig eller uagtsom uretmæssig offentlig opfø-
relse av dramatiske eller dramatisk-musikalske verker, oplæs-
ning, kinematografisk fremstilling, utførelse av musikalske kom-
positioner eller benyttelse av en tekst til saadan utførelse straf-
fes med bøter.

Derhos skal den skyldige gi den eller de forurettede fuld-
stændig erstatning for den skade, han eller de herved skjønnes
at ha lidt. Denne erstatning maa i intet tilfælde fastsettes til
mindre end den ved en saadan opførelse, oplæsning, fremstil-
ling eller utførelse indvundne netto-indtægt, eller hvis den uret-
mæssige benyttelse av verket kun har utgjort en del av saadan

25 juli. opførelse, oplæsning, fremstilling eller udførelse, til en forholds-
Nr. 5. vis del derav.

§ 20. Den, som forsætlig eller uagtsomt undlater den i
§§ 14 og 15 foreskrevne angivelse av kilden, straffes med bøter.

Erstatningsansvar og konfiskation indtræder ikke i dette
tilfælde.

§ 37. Denne lov kommer til anvendelse paa alle verker
av norske undersaatte samt paa verker av fremmede under-
saatter, der er utkommet paa norsk forlag.

Som norsk ansees et forlag, naar samtlige ansvarlige del-
tagere i firmaet eller, hvis forretningen drives av et uansvarlig
selskap, naar samtlige medlemmer av dettes bestyrelse har fast
hjem i Norge.

Under forutsætning av gjensidighet kan bestemmelserne i
nærværende lov ved kongelig anordning helt eller delvis gjøres
anvendelig paa verker, som først er utgit i et andet land,
verker av vedkommende lands undersaatte, som ikke er utgit,
og efter omstændighetene paa alle verker, der beskyttes i et
andret land som der hjemmehørende.

II.

Denne lov, som træder i kraft den 9 september 1910,
kommer til anvendelse ogsaa paa de før dens ikrafttræden
frembragte eller offentliggjorte verker, dog med de i loven av
4 juli 1893 § 38 indeholdte indskrænkninger og forøvrig paa
følgende vilkaar:

a. Med hensyn til oversættelsesretten beskyttes ikke verker,
som ved denne lovs ikrafttræden allerede har foreligget i
bokhandelen i mer end 10 aar.

b. For musikalske kompositioners vedkommende gjælder be-
stemmelsen i § 14 e ikke de før lovens ikrafttræden ut-
givne verker, ved hvilke der er gjort forbehold om ret til
offentlig udførelse.

Ti har vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og
bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 25 juli 1910.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

Lov

25 juli.
Nr. 6.

**om forandring i lov om tilsyn med arbeide i fabrikker
m. v. av 10 september 1909.**

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 21 juli 1910 saalydende:

Sidste punktum av § 45 i lov om tilsyn med arbeide i fabrikker m. v. av 10 september 1909 skal herefter lyde:

»Lignende forbud gjælder for arbeider, der er medlem av et stedlig tilsyn eller av arbeidsraadet, forsaavidt angaar den bedrift, i hvilken han har sysselsættelse«.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 25 juli 1910.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

Lov

25 juli.
Nr. 7.

**angaaende forandringer i og tillæg til havnefondsløven
av 19 august 1908.**

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 21 juli 1910 saalydende:

§ 2 i havnefondsløven av 19 august 1908 skal herefter lyde saaledes:

Den ved lov om avgift av fiskevarer til havne-arbeider, merker og fæstigheter i fiskeridistrikterne av 24 mai 1873 fastsatte avgift til Havnefondet skal herefter erlægges med 42 øre av hvert 100 kg. tørfisk, 28 øre av hvert 100 kg. klipfisk, 10 øre av hver tønne saltet fisk og sild (ogsaa letsaltet), 20 øre av hver tønne rogn og 60 øre av hver tønne tran, herunder sildeolje. Av fisk, der utføres fra Tromsø stift nedsaltet i fartøiene, erlægges derhos en avgift av 10 øre pr. 100 kg.

Desuten skal der til fondet erlægges følgende utførselsavgift av andre fiskevarer: Brisling, røket og nedlagt i olje

25 juli. eller tomat eller paa anden maate, samt urøket, men tørret og
 Nr. 7. kokt brisling i olje 5 øre pr. kasse à 100 daaser; krydret sild
 og ansjos samt saltkrydret brisling i tønder, herunder appetit-
 sild i tønder, 30 øre pr. tønde; laks, fersk, saltet, røket eller
 paa anden maate tilberedt, fisket søndenfor Finmarken, kr. 1,00
 pr. 100 kg.; fersk sild, herunder iset eller frosset, 5 øre pr.
 kasse eller 6 øre pr. hl.; hummer 1 øre pr. stykke og fersk
 fisk, herunder iset eller frosset, utenom laks, 10 øre pr. 100 kg.

Lovens § 3, 2det led, gives følgende tillæg:

Forsaaavdt varerne tillates utekspedert, forinden avgiften
 er betalt, tilkommer toldkassereren for avgiften samme utpant-
 nings- og fortrinsret, som er tilstaat ham for utkreditert told.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar
 og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 25 juli 1910.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

LOV

25 juli.

Nr. 8.

om forandring i og tillæg til lov om kommunale slagtehus,
 kjøtkontrol m. v. av 27 juni 1892.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 25 juli
 1910 saalydende:

Efternævnte paragraffer i lov om kommunale slagtehus,
 kjøtkontrol m. v. av 27 juni 1892 skal herefter lyde saaledes:

§ 2. I enhver kjøpstads- eller ladestedskommune med over
 4000 indbyggere skal alt inden kommunen slagtet eller til samme
 indført ferskt slagtekjøtt av hest, kvæg, svin, faar, gjæt og ren,
 der skal benyttes som menneskeføde, undersøkes av kommunal
 kjøtkontrolør, der skal være dyrlæge. Er saadan undersøkelse
 foretat i den kommune, hvorfra kjøttet utføres, kan Kongen
 bestemme, at den bortfalder i de kommuner, hvortil indførsel
 finder sted.

Efter andragende fra kommunestyret kan det av Kongen
 bestemmes, at kjøtt av dyr, der slagtes inden dele av kommunen,

som ikke er bymæssig bebygget, og hvor kontrollens gjennom- 25 juli.
førelse paa grund av deres avstand fra kontrolstationen vil falde Nr. 8.
uforholdsmæssig besværlig, kan fritages for undersøkelse av
kommunal kjøtkontrol, naar kjøttet ifølge erklæring, avgit av
den, for hvem det slagtes, alene skal benyttes av denne og
hans husstand.

Efter beslutning av kommunestyret og med Kongens sam-
tykke kan saadan kontrol paabydes ogsaa for kjøpstads- eller
ladestedskommuner med ikke over 4000 indbyggere.

Det samme gjælder landkommuner, dog saaledes, at i saa-
dan kommune kun det kjøt, der utbydes til salg inden kom-
munen, kan forlanges kontrolert.

Det fra utlandet indførte ferske eller saltede kjøt, som
indføres i mindre dele end fjerdedels kropp — saakaldt tøn-
dekjøt samt pølser og andet findelt kjøt — skal fra den tid Kon-
gen nærmere bestemmer likeledes underkastes kontrol av en
dertil av departementet godkjendt kommunal kontrolør.

Kongen kan bestemme, at indførsel fra utlandet av kjøt
eller kjøt av visse arter av dyr kun tillates til visse bestemte
kjøpstæder eller ladesteder. For grænsetrafikken med slagte-
kjøt kan dog Kongen fastsætte undtagelsesbestemmelser.

Kongen kan derhos bestemme, at indførsel fra utlandet av
benfrit tøndekjøt — ferskt eller saltet — samt pølser og an-
det findelt kjøt helt forbydes.

§ 3. Kjøt, som av kommunal kontrolør findes tjenlig til
menneskeføde, skal stemples eller merkes. Findes det utjenlig
dertil, skal det ufortøvet beslaglægges og ikke tilbakeleveres
vedkommende, forinden det er gjort uskadelig for den menne-
skelige sundhet eller ubrukbart som næringsmiddel. I de kom-
muner, hvor kontrol i henhold til denne lov er indført, maa
ustemplet slagtekjøt eller umerket opdelt kjøt, som er undergit
kontrol, ikke falbydes, torvføres eller forhandles.

Hvis beslaglagt kjøt, som ikke tilbakefordres, av vedkom-
mende kommune blir utnyttet til teknisk bruk istedenfor at
tilintetgjøres, har eieren krav paa en forholdsmæssig godtgjørelse.

Den kommunale kjøtkontrolørs avgjørelse kan indankes for
stedets sundhetskommisjon, hvis ordfører i tilfælde ufortøvet
skal gives fornøden underretning.

§ 5. For benyttelse av slagtehus eller torv, bestemt til
handel med levende husdyr, kan kommunestyret med Kongens
samtykke for mindst et aar ad gangen fastsætte bestemte av-
gifter.

Disse maa dog ikke være høiere end fornødent til renter
av den kapital, som er anvendt til vedkommende anlæg samt
til dækkelse av driftsomkostningene.

25 juli. Ønskes den i § 2 omhandlede undersøkelse utført i slagteri Nr. 8. eller andensteds utenfor kontrolstationen, skal dertil være adgang til saadanne tider og mot saadan godtgjørelse, som av kommunestyret med Kongens approbation bestemmes.

I kommuner, hvor offentlig slagtehus ikke er opprettet, skal vedkommende kommunestyre ansætte særskilt kontrolør paa det sted, som slagterborgere eller kjøthandlere andrar om, paa betingelse av, at disse refunderer kommunen de utgifter, som medgaar til saadan kontrolørs avlønning. Lønnens størrelse bestemmes av kommunestyret med departementets approbation. I tvilsomme tilfælde skal kjøttet uten utgift for kommunen frembringes til den kommunale kontrolstation.

Kongen kan fastsætte en avgift til dækkelse av de utgifter, som er forbundet med kontrol av det fra utlandet indførte kjøt saavel i hele slagt eller dele av slagt som i opdelt tilstand.

§ 6. Kongen kan utfærdige nærmere forskrifter til denne lovs gjennomførelse. Han kan saaledes bestemme, at der for det indenlandske kjøt paa forlangende av kontroløren meddeles opplysninger om kjøttets oprindelse m. v., at der medfølger det til kontrol fremstillede utenlandske kjøt — saavel slagtekjøt som opdelt kjøt — oprindelsesbevis og attest om dyrets tilstand i levende live, at røkte skinker, saltet flesk, talg, fett eller kjøt, som indføres i lufttætte kar og har været underkastet en særegen mot bedærvelse beskyttende behandling (hermetiske varer), fritages for den i henhold til denne lov anordnede kontrol, at der fastsættes en mindstevegt for de kjøtstykker, som indføres i opdelt tilstand, at der forbydes anvendelse av andre konserveringsmidler end salt, og at kjøt av visse arter av dyr eller kjøt, som ikke uten betingelse godkjendes av kontrollen, skal — saafremt vedkommende kommunestyre fatter beslutning derom — forhandles i egne lokaler. Han kan fremdeles fastsætte regler for det kontrolerte kjøts stempling eller merkning samt for kontrol av de til det slagtede dyr henhørende organer.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 25 juli 1910.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

Kongelig resolution

25 juli.

av 25 juli.

Den av Stortinget under 22 juli d. a. fattede beslutning angaaende told paa sirup, der skal benyttes eller blir benyttet til tilvirkning av drops, befales tat tilfølge.

Beslutningen er saalydende:

»Sirupssatsen i toldtariffen (l.nr. 641) deles saaledes:

Sukker og sirup:

3 a. almindelig sirup og melasse med mindre end 70 pct. sukkerindhold, der skal benyttes eller blir benyttet til tilvirkning av drops, 1 kg. kr. 0,16 (min.) kr. 0,24 (maks.)

b. anden almindelig sirup og melasse med mindre end 70 pct. sukkerindhold, 1 kg. fri (min.) kr. 0,05 (maks.).

Anm. 3. For at almindelig sirup eller melasse med mindre end 70 pct. sukkerindhold skal kunne indgaa toldfrit, maa importøren avgi erklæring paa tro og love om, at varen ikke med hans vidende og vilje skal bli anvendt til tilvirkning av drops.

Denne bestemmelse træder i kraft straks«.

Rettelse.

I Lovtidendens 1ste afdeling, nr. 28 for iaar, side 380, 10de linje fra oven, er efter »stengjast« faldt ut »kl. 6«.

Utgiver: Fred. T. Salicath.

Grøndahl & Søns boktrykkeri. Kristiania.